

Izhaja enkrat na mesec.
Cena pos. številke 2 Din.

Uredništvo: Fran Logar,
Celje, Vrvarška ul. 1/II.

Rokopisi le na urednika;
isti se ne vračajo. - Dopise
podpisati in frankirati.

DRŽAVNI UPOKOJENEC

Upravništvo: Celje,
Cankarjeva ulica št. 11/II.

Oglasi po tarifu.

Poštni čekovni račun
št. 12.450.

Glasiilo državnih upokojencev in upokojenk v Sloveniji.

VABILO

na

I. REDNI OBČNI ZBOR

Društva državnih upokojencev in
upokojenk za Slovenijo, sedaj v Celju,

kateri se bo vršil

v nedeljo, dne 30. maja 1926 ob pol 9. uri dopoldne v go-
stilniških prostorih »Narodnega doma« (v pritličju)
na Dečkovem trgu v Celju.

DNEVNI RED:

1. Čitanje zapisnika o zadnjem izrednem občnem zboru dne 24. januarja 1926.
2. Poročilo predsednika.
3. Poročilo blagajnika.
4. Poročilo preglednikov.
5. Volitev: a) novega načelstva, obstoječega iz 1 predsednika, 2 podpredsednikov, 1 tajnika in namestnika, 1 blagajnika in namestnika, 8 odbornikov in 4 namestnikov;
b) 2 preglednikov in 2 namestnikov.
6. Slučajnosti.

V smislu § 16. je občni zbor sklepčen, če je navzočih najmanj ena četrtina društvenih članov.

V slučaju nezadostne udeležbe se vrši pol ure pozneje drug občni zbor z istim dnevnim redom, ki pa je sklepčen brez ozira na število udeležencev.

Vabljeni so vse članice in vsi člani, da se gotovo tega občnega zbora udeležijo. Vabljeni so pa tudi vsi še ne včlanjeni državni upokojenci, upokojenke, vdove in sirote, vobče vsi, kateri dobivajo od države pokojnino ali kako drugo preskrbnino pod kateremkoli imenom. Če pristopijo k društvu pred volitvami, se morejo že tudi teh novih volitev udeležiti.

CELJE, dne 24. aprila 1926.

T. č. tajnik:

R. Orel l. r.

T. č. predsednik:

R. Dolinšek l. r.

Društveno poročilo.

Še tudi to, četrto številko našega lista »Državni upokojenec« pošljemo vsem onim, vsekakor pa že prav redkim članom, kateri so pristopili našemu društvu še pod prejšnjim imenom: »Prvo splošno društvo jugoslovanskih upokojencev v Ljubljani« in še vedno niso plačali članarine za prvo polletje 1926 v malenkostnem znesku celih 12 Din. Priložili pa nismo več položnic, katere smo že tako poslali vsakemu trikrat in se naj zamudniki pri plačilu poslužijo te zaloge, ki nam je povzročila od danes le delo in stroške. Nadejamo se, da vsi ti plačajo skrajno do 5. maja 1926 to, že davno zapadlo članarino ali pa javijo do tistega dneva v smislu § 8. društvenih pravil načelstvu svoj izstop iz društva. Vsem, ki ne bi plačali do navedenega dneva, moramo ustaviti nadaljnjo pošiljanje lista in jih črtati v imeniku društvenih članov.

S tem listom smo izenačili izdajo z določenim časom in bo list izhajal odlej redno mesečno v času od 25. do zadnjega vsakega mesca. Pritožbe o nerednem dostavljanju lista je nasloviti na načelstvo. Morajo pa biti utemeljene, ker se bomo obračali radi odpomoči na pošto ravnateljstvo v Ljubljani.

Zbor drž. upokojencev v Kranjski gori.

V svrhu ustanovitve krajevne skupine našega društva v Kranjski gori se vabijo vsi društveni člani (članice) in vsi še neorganizirani upokojenci in upokojenke iz kraja samega ter bližnje in daljne okolice na sestanek, kateri se bo vršil

dne 16. maja 1926 ob 11. uri dopoldne v Kranjski gori v gostilni pri Jurci. Pri tej priliki se bodo sprejemali tudi na novo pristopivši društveni člani.

Dnevni red:

- a) poročilo društvenega predsednika o dosedanjem društvnem delovanju;
- b) volitev načelstva krajevne skupine: predsednika in namestnika, tajnika in namestnika ter treh odbornikov in dveh namestnikov;
- c) slučajnosti.

Občni zbor krajevine skupine Jesenice na Gorenjskem.

Vsi člani (članice) krajevine skupine se vabijo na občni zbor, kateri se bo vršil v Jesenicah na Gorenjskem hišna številka 115 v gostilni predsednika te skupine gospoda Franc-a Peklar-ja tik kolodvora

dne 16. maja 1926 ob 15. uri (4. uri popoldne).

Vabljeni so pa tudi še vsi neorganizirani upokojenci in upokojenke iz Jesenic ter cele bližnje in daljne okolice. Sprejemali se bodo tudi na novo pristopivši društveni člani.

Dnevni red:

- poročilo društvenega predsednika o dosedanjem društvenem delovanju;
- poročilo predsednika društvene krajevine skupine;
- volitev novega načelstva: predsednika in namestnika, tajnika in namestnika, treh odbornikov in dveh namestnikov.

Načelstvo.

Zedinjenje društev drž. upokojencev v Sloveniji.

V Ljubljani je več društev upokojencev. Tudi naše društvo je ljubljanskega pokolenja in je bil sedež le slučajno in začasno premeščen v Celje. Novo načelstvo je spremenilo društveni naslov in tudi društvena pravila. Prvo splošno društvo jugoslovanskih upokojencev v Ljubljani obstoja pod novim pravilnim in splošnim naslovom: »Društvo državnih upokojencev in upokojenk za Slovenijo« še naprej in porablja mesečnik »Državni Upokojenec« kot svoje glasilo. Pristopnina znaša 3 Din, članarina mesečno 2 Din, za katero malenkost dobiva vsak društveni član tudi še omenjeni list. Načelstvo je bilo prepričano, da bo pod tem društvenim naslovom mogoče vsa ljubljanska društva upokojencev iziditi v eno enotno društvo in njegov sedež zopet prenesti v Ljubljano, kamor sliši. Z radostjo je pozdravilo na 7. marca t. l. v Ljubljano, na Gosposvet-sko cesto št. 14 sklicani shod predsednikov in tajnikov društev upokojencev. Ta shod ni imel zaželjenega uspeha, bil pa je vendar nek začetek. Ideja je bila pravilna, izpeljava želje pa ni uspela, upamo pa, da je to le začasen neuspeh. Žalibog je kot prvo »Društvo upokojenih javnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani« sklenilo, »da je in ostane brez pomena in haska taka spojitev, če se ne člani pri Osrednji Zvezi, kjer edino more dobiti zastombo in krepko oporo v stremljenju za zboljšanje pre-kernega položaja upokojencev v soli-

darnem sočustvovanju aktivnih tovarišev in njih v Osrednji Zvezi včlanjenih organizacij. Vsako posamezno društvo državnih upokojencev pa lahko pristopi k Osrednji Zvezi, kjer se najbolj lahko očuvajo in propagirajo njegove zahteve po njegovih odposlancih.« To je le pogojna odklonitev. Pristop k Osrednji Zvezi naj pač izedinjeno društvo sklene. Načelstvo bi toraj prosilo, da vsa ljubljanska društva pooblastijo po dva odposlanca, kateri se povabijo na skupen sestanek. Na tem sestanku se naj cela zadeva, katera je za vse upokojence zelo važna, natančno pretrese in končno veljavno sklepa.

Načelstvo je mnenja, da se mora najti sporazum med vsemi državnimi upokojenci na ta način, da se izvoli v načelstvo iz vseh treh skupin, za katere obstojajo posebni zakoni, po eno tretjino članov. Ti člani pa izvolijo iz svoje sredine glavne funkcionarje: predsednika, podpredsednika, tajnika, blagajnika, preglednike računov in določijo število namestnikov. Tako bi prišle vse tri glavne panoge do enakega vpliva in bi bilo vsaj v načelstvu izključeno vsako nadkriljevanje ene ali druge teh treh glavnih skupin.

Ker stremijo vsa društva upokojencev v glavnem za ureditev pokojnin z zakonom in je skoraj čisto gotovo, da bo vlada vzela za vse tri panoge popolnoma enako podlago, je v eminentnem interesu vseh upokojencev, da se dogovoré sami o tej podlagi in predložijo v smislu tega dogovora formulirano skupno prošnjo. Taka prošnja bo imela pri vladi in tudi pri poslancih čisto drug uspeh, kakor cela kopica prošenj raznih društev.

Ne obupajmo in delajmo naprej za ujedinenje, pa ne posamezno, ampak na skupnih sejah!

Opazki drž. upokojencev.

Naša ustava izrečno določa, da smo vsi državljani pred zakonom enaki. Temu načelu ne sme nobeden zakon nasprotovati, zakonom se morajo pa vse naredbe pokoravati. Pri zakonodaji ne sme biti med Srbi, Hrvati in Slovenci nobene stvarne razlike; najmanj pa med državnimi uslužbenci ali upokojenci, ker so to organi državne celote. Kakor vse davščine in druge dolžnosti do države, ravno tako bi morale biti tudi državne plače in pokojnine vseh treh bratov enake, ker je le tako državno edinstvo razumeti. Žalibog, da nočejo narodni poslanci, državni tajniki in ministri tega prava upoštevati. Dokazano je, da plačujejo Slovenci več vrst in povprečno večjo množino davka kakor Srbi; nasprotno pa dobiva istovrstni prečan štirikrat manjšo os-

novno pokojnino kakor Srb. Dokler se nismo združili, so bile tozadevne penzije približno enake in ni bilo tudi med staro- in novoupokojenci prav nobene razlike. Sedaj pa, ko smo v državnem edinstvu, smo Slovenci povsem prikrajšani in niti enega ministra se nam iz naše srede ne privošči. Vsa naša združenja so brezpomembna, dokler ne zavzamemo strogo solidarnega stališča. Predvsem moramo skupno delati na to, da se ne sme nobeden drž. uradnik brez disciplinarne naredbe iz drž. službe reducirati ali pa nasižno brez službene potrebe premestiti. Pač se pa lahko tisti funkcionarji odstranijo, ki so se na tem pregrešili, da so nepotrebno činovništvo v službovanje pozvali, a ga sedaj zopet odpuščajo. Med take glave spadajo tudi tisti, ki izdajajo protizakonite naredbe, in ki ne upoštevajo državnega edinstva glede davkov, trošarin in izplačil, kar naša ustava zahteva. — Dokler ne bodo plače, penzije in davščine v celi državi enake, ne bo miru in tudi pravega edinstva ne. Največji grešnik je pa tisti funkcionar, ki noče kakega akta zakonito, pravočasno in pravilno rešiti in ki obsedi na kaki pritožbi ali prošnji toliko mescev ali let, da vse skupaj zastara.

To so dejanja ali čini, ki ovirajo in kopičijo državno delo, škodujejo ljudstvu in državi sami in je skrajni čas, da se jih onemogoči ali odstrani.

S pravico torej na dan in na prvo točko dnevnega reda ureditev pokojnin vsaj za bodočnost.

Ako se uračunavajo enemu penzionistu vsa leta iz stare državne službe v novo pokojnino, potem morajo vsi upokojenci naše edinstvene države te pravice deležni biti.

Gospodje ministri in poslanci naj bi se tega prava solidarno zavedali in naj bi to zadevo brzo in ugodno rešili.

Naše zadeve.

Pritožba kronskih upokojencev.

Obupen položaj, v katerem žive takozvani kronski upokojenci v naši državi, nam ni baš v posebno čast. O tem vprašanju se je v javnosti že obširno razpravljalo in ob vsaki priliki se oglase kronski penzionisti kot glas vpijočega v puščavi. Toda vse intervencije in prošnje na merodajnih mestih razen sladkih obljub niso rodile nobenih uspehov. Stojč na stališču, da je država po mednarodnih pogodbah vezana, da reši to vprašanje v korist upokojencev, so se ti odločili za skrajne korake. Kakor smo zvedeli, so te dni odposlali na Zvezo narodov obširno spomenico, v kateri slikajo svoj položaj v Jugoslaviji in prosijo pomoči. Zadeva naši državi ni baš v čast,

dasi danes ni mogoče reči, kak uspeh bo imela intervencija pri Zvezi narodov. Merodajnim krogom pa naj bi bil to resen memento, da je to vprašanje končno treba rešiti tako, kot zahteva čast in ugled države. — (»Jutro« z dne 27. marca 1926, št. 71.)

Brezplačno zdravljenje drž. upokojencev.

V državnih bolnicah imajo pravico do brezplačnega zdravljenja državni upokojenci in njih rodbine, ki nimajo razen pokojnine nobenih drugih dohodkov in sicer civilni uradniki po § 112. zakona z dne 31. julija 1923, prometno osebje po § 97. zakona z dne 28. oktobra 1923, pri vojski in mornarici pa po § 297. zakona z dne 9. avgusta 1923. Zadnjim pritiče enaka ugodnost tudi še v državnih kopalnicah in sanatorijih. Gospod minister za narodno zdravje je že v letu 1924. doočil, kateri upokojenci in njih rodbine se smejo lečiti v prvem, oziroma drugem razredu. Ker so se te zadnje določbe spremenile, podamo v naslednjem brez komentarja sledeči članek v »Jutru« z dne 21. aprila 1926 dobesedno:

Zdravljenje uradnikov in njihovih rodbin v bolnicah. Ker se po novem finančnem zakonu vzdržujejo bolnice v Sloveniji od 1. aprila naprej iz lastnih dohodkov, je inspektor ministrstva narodnega zdravja v Ljubljani odredil, da se od tega časa naprej smejo državni uradniki brezplačno zdraviti v bolnicah samo v tretjem oskrbnem razredu. Državnim uradnikom se dovoljujejo olajšave samo na ta način, da se določa za II. razred dnevna oskrbina 40 Din, od katere plačujejo državni uradniki le razliko med III. in II. razredom. V I. oskrbnem razredu plačujejo državni uradniki celo razliko med III. in I. razredom. To se nanaša tudi na njihove rodbinske člane. Oskrbni stroški za zdravljenje državnih uradnikov in njihovih rodbinskih članov v tretjem razredu se bodo plačevali iz državnega budžeta. Analogno se bo postopalo tudi pri častnikih in njihovih rodbinskih članih. — Tako je ljubljanski g. inspektor kratkim potom razveljavil odlok ministrstva narodnega zdravja z dne 3. junija 1924, št. 42.693, glasom katerega so se uradniki I. kategorije in glavnih skupin II. kategorije zdravili v I. oskrbnem razredu, ostali uradniki v drugem razredu in le zvaniki in služitelji v III. razredu. Na ta način se polagoma, a dosledno krčijo pravice, ki si jih je državno uradništvo pridobilo na podlagi činovniškega zakona.

Rekord v gladovanju.

V »Jutru« z dne 14. aprila t. l. beremo: »Prepovedana gladovna produkcija. Dunaj, 13. aprila. Nocoj

bi moral začeti tukaj gladovati umetnik Michefly z gladovanjem. Policija mu je pa produkcijo *prepovedala*, ker gladujeta na Dunaju sedaj že dva taka umetnika, ki hočeta postaviti gladovni rekord.« V »Novi Dobi« z dne 15. aprila t. l. pa beremo: 50 dni bo stradal. Nedavno je »umetnik stradanja« Jolly v Berlinu srečno prebil 44-danski post in ko je pobasal v žep 130 tisoč mark, je po zaužitku prve hrane — umrl. Pa Berlin ima še večjega junaka. V neki berlinski restavraciji strada že 34. dan, zaprt v stekleno kletko, ki jo je zapečatil notar, neki Ventego. Moža so te dni zdravniki stekali in dognali, da ni v teh 34 dneh skoraj nič shujšal. Ima pa toliko poguma, da namerava prebiti 50 dni brez hrane in pijače.« — Hodite se solit z umetnim, nagradnim gladovanjem na Dunaju in v Berlinu! Dolazite *k nam*, edino-le pri nas so čudeži! Producirajo se po vseh kotih sicer ne z umetnim, ampak s prokletu *prisiljenim* gladovanjem brezplačno državni upokojenci, upokojenke, njih vdove in sirote — med temi pravi nedosegljivi *stari kronski deseti bratje*. Ni jih treba zapirati v steklene kletke, so itak na pol goli. Kaj je na tem, če zaradi samega športa in ker se je že zadostno preobjedel, kak »glumpež« prostovoljno strada 44 dni — dalje ne gre sedanji gladovni rekord za nagrade. Pa *nepretirgoma dan za dnevom, leto za letom* prisiljeno gladovati, to je le pri »*starih upokojenih dedih*« mogoče! Z nami ne morejo razni Michefly in Ventegoni tekrovati — mi kronski stari dedje imamo v *gladovanju najvišji, svetovni rekord!*

Pismo z dežele.

Društvo državnih upokojencev in upokojenk za Slovenijo, sedaj v Celju, je dobilo od upokojenca z dežele v »ljublanski Sloveniji« nastopno pismo, ki ga brez komentarja priobčimo:

»V neki okrožnici se priporoča ujedinenje posameznih društev v eno edino, da nas ta nesrečna razcepljenost ne zaduši. — Je pač nesrečna slovenska lastnost: dve glavji, tri mnenja. — Ne bom se vznemirjal in če se tudi še v vseh kranjskih in štajerskih vaseh ustanovijo društva upokojencev, saj je to sedaj modna bolezen. — Pa vse skupaj nič ne pomaga. — Zakaj ne? Ali so Vam kaj znane kmetijske razmere? Ali veste, kakšno razmerje je med posestnikom-gospodarjem in prevžitkarjem? Prvi toži, da mu je prevžitkar velika nadloga, le-ta zopet toži, da ne prejema, kar mu pritiče in da trpi pomanjkanje. — To traja do smrti prevžitkarja.

Razmerje med vlado in upokojenci je slično. — Mi zahtevamo, vlada noče dati. — To se ne spremeni. — Upokojenci imajo sicer troje učinkovitih sredstev na razpolago, ali ta sredstva so jim samim v škodo. — Ako še tako lepo prosijo, stisne finančni minister pest tako, da palec med kazalcem in sredincem ven gleda in reče: »Vidiš — figo!« Na to žalitev ne morejo upokojenci nič drugega storiti kot 1. kuš, 2. štrajk — ne sprejmejo več pokojnine in 3. smrt, kar vse bi bilo vladi zelo po volji.

Mislím, da se tudi Vi strinjate z navedenim. — Tako plovemo s tokom

Zdravilišče Rogaška Slatina

Najlepše in najbolj moderno urejeno zdravilišče kraljevine SHS. — Svetovni zdravilni vrelci: **Tempel, Styria, Donat.** — Zdravljenje vseh želodčnih in črevesnih bolezni, bolezní srca, ledvic in jeter.

Sezona: maj — september.

Cene zmerne, V pred- in posezoni znaten popust. Koncertira vojaška godba. Največja udobnost. Radio. Prometne zveze ugodne. Zahtevajte prospekte.

Ravnateljstvo zdravilišča Rogaška Slatina.

Obavljalna zadruga drž. uslužbencev

Prešernova ul. 10

v Celju

Prešernova ul. 10

v poslopiju starega okrožnega sodišča

vabi vse državne uslužbence in upokojence, da pristopijo k Svoji k svojim! zadrugi kot člani. Svoji k svojim!

Cene konkurenčne.

časa naprej. — Samo, da je — lušno!
S kolegijskim pozdravom!

Prostovoljno so darovali za društvene namene

sledenci p. n. upokojenci (upokojenke):

V Ljubljanski oblasti:

Novo mesto: Tvrđy Rihard, želez. uradnik, 40 Din; **Jesenice na Gorenjskem:** Peklar Fran, šum. uradnik, 10 dinarjev in **Ljubljana:** Magerl Rajko, želez. uradnik, 10 Din.

V Mariborski oblasti:

Maribor: Knop Ivan, svetnik, nabral 153.50 Din; **Rogaška Slatina:** Hajnšek Martin, pregl. fin. kontrole, 10 Din; **Slovenjgradec:** Nabral naddavkar Pernovšek Ivan 114 Din, od katerih so darovali po 10 Din: Krajnc Rozina, Ovčar Tomaž, Pernovšek Ivan, Prenner Josip, Pressnitz Ludvik, Tretjak Fran, Vaj Lukež in Zepitsch Rudolf; po 6 Din: Arnečič Pavla, Blažič Stefan, Drofenik Jurij in Vrečko Fran; po 5 Din: Posch Fanika in Skaza Peter. **Šmarje pri Jelšah:** Nabral naddavkar Orožen Aleksander 78 Din, od katerih so darovali po 20 Din: Ferline Franc; po 10 Din: Orožen Aleksander, Moškotevc Ivan in Zabukovšek Josip; po 5 Din: Ferlesch Anton, Kobal Antonija, Krečmer Rihard, Petrič Ludvik in Strecher Karolina; 3 Din pa Arzenšek Anton. **Celje:** Nabral brzojavni mojster Lavrač Fran 667 Din, od katerih so darovali po 30 Din: Kovačevič Stjepan; po 20 Din: Oreš Rudolf, Taček Ivan in Wutt Šimon; po 10 Din: Bergoč Lukež, Bučar Fran, Čerič Jakob, Dolinšek Rafael, Donner Fran, Dofek Ivan, Erhartič Ivan, Fohn Fanika, Ferik Josip, Gorinšek Anton, Gallinger Alfonz, Grilanc Karl, Gajšek Vinko, Hasenbüchel Leopold, Hackl Josip, Hribernik Fanika, Kolterer Karl, Kramberger Tonka, Kosi Josip, Kopinšek Andrej, Kainer Evgen, Kopač Adalbert, Komac Anton, Kožuh Josip, Lažič Dragotin, Lessan Stefan, Leskovšek Vidosava, Logar Fran, Lah Martin, Lavrač Fran, Logar Ivan, Mesarec Karolina, Müller Hörnstein Marino, Mahor Feliks, Mihelič Andrej, Novak Josipina, Pogačar Josip, Pichl Jozefa, Paj Stefan, Rihteršič Alojz, Roš Katica, Reddi Oskar, Sadu Ivan, Synek Edvard, Simonšek Matevž, Šotl Josip, Streinig Fran, Strmšek Josip, Tischina Flora, Tomašek Emilija, Vidensek Josip, Vondrašek Matija, Vladovič Marija, Wollonscheg Josip, Wajda Fran, Zabukošek Mihael, Zupanek Josip in Žuža Fran; po 5 Din: Rešetar Anton, Sorglechner Filomena in Stiplovšek Terezija; 2 Din pa Lušicky Fran.

Telefon štev. 16.

Ustanovljena l. 1859.

Poštni ček 10.533.

Mestna hranilnica ljubljanska

Stanje vložnega denarja nad 185 milijonov dinarjev	(Gradska štedionica)	Stanje vložnega denarja nad 740 milijonov kron
Ljubljana Prešernova ulica		

sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

Posojilnica daje posojila po nizki obrestni meri na posestva in menice

KAMNOSEŠKA INDUSTRIJSKA DRUŽBA

CELJE, Razlagova ulica 7.

Telefon 67.

Ustanovljena 1906.

Lastni kamnolomi.

Telefon 67.

Izdeluje vsakovrstne nagrobne spomenike iz marmorja, granita, sijenita itd., nagrobne plošče in okvirje, garniture za spalne in jedilne sobe, obzidne plošče, mozaik in vsa v kamnoseško

stroko spadajoča dela. Prodaja tudi na mesečne obroke. Stalno velika zaloga spomenikov od najpreprostejših do najmodernejših oblik. Zahte-

Konkurenčne cene!

Ugodni plačilni pogoji!

Veletrgovina z železnino

D. Rakusch, Celje

Ustanovljeno leta 1810.

Priporoča svojo bogato zalogo hišnih in gospodarskih predmetov, posode in vsakovrstnega orodja. Poseben oddelek za stekleno blago in porcelan.